

Sygn. akt III KK 344/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Piotr Mirek

w sprawie W. J.

skazanego z art. 119 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 12 września 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w B.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z., w uwzględnieniu wniosku oskarżonego złożonego w trybie art. 387 § 1 k.p.k., wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt II K (...), uznał W. J. za winnego tego, że „w okresie od miesiąca kwietnia 2016 roku do 12 czerwca 2016 roku w Z. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru stosował przemoc słowną oraz groźbę bezprawną wobec

obywatela Syrii K. S. z powodu jego przynależności narodowej w ten sposób, że kierował wobec niego słowa potocznie uznawane za obelżywe „wypierdalaj z mojego kraju”, groził wypowiadając słowa „trzy dni i już ciebie nie będzie w tym kraju”, nachodził w miejscu pracy, śledził na terenie miasta”, tj. przestępstwa określonego w art. 119 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby wynoszący rok.

Orzeczenie powyższe nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 7 grudnia 2016 r.

Kasację od powołanego wyroku na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżył on to orzeczenie w całości na korzyść skazanego zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie – art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na wydaniu wyroku przez sąd niższego rzędu w sprawie o czyn z art. 119 § 1 k.k., należącej do właściwości rzeczowej sądu wyższego rzędu, co stanowi bezzwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.”.

W oparciu o ten zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniesiona na korzyść skazanego kasacja jest oczywiście zasadna w związku z czym mogła być w całości uwzględniona na posiedzeniu w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

Określający właściwość rzeczową sądu okręgowego przepis art. 25 k.p.k. w § 1 pkt 2 przewiduje, że sąd ten jest właściwy m.in. w sprawach o występki określone w rozdziale XVI Kodeksu karnego. Do tych występków należy więc niewątpliwie przestępstwo z art. 119 § k.k. typizujące czyn określany jako dyskryminacja.

Taki też czyn (pomijając w tym miejscu sygnalizowane w kasacji niedoskonałości jego opisu) został W. J. zarzucony we wniesionym w dniu 29 września 2016 r. do Sądu Rejonowego w Z. akcie oskarżenia. Sąd ten wbrew dyspozycji powołanego wyżej przepisu art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. sprawę tę rozpoznał

wydając zaskarżony przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego wyrok.

W tym stanie rzeczy oczywistym jest, że orzeczenie poddane obecnej kontroli kasacyjnej dotknięte jest bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., co implikowało jego uchyleniem i przekazaniem sprawy zgodnie z właściwością Sądowi Okręgowemu w B.

Procedując Sąd ten nie powinien stracić z pola widzenia kierunku wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia (art. 443 k.p.k.)

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

r.g.